

אור הצדיק

יוצא לאור ע"י ישיבת "תפארת צדיק" ע"ש מוהר"ן מברסלב
בראשות הרה"ג רבי יוחנן נתן שליט"א

בס"ד ברה

ערב שבת קודש פרשת בלק
י"ג תמוז ה'תש"ע
הפטרה: והיה שארית
גליון מה

דבר העורך

בפרשתינו אנו פוגשים את בלעם הרשע, שבא לקלל את עם ישראל, אבל הקדוש ברוך הוא הפך לו את כל קללותיו לברכות. אחת הברכות שלו: "הן עם כארי יקום וכלביא יתנשא, לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה", ופירש רש"י: **הן עם כלביא יקום** – כשהם [ישראל] עומדים משינתם שחרית, הם מתגברים כלביא וכארי לחטוף את המצוות, כמו ללבוש ציצית, לקרוא את 'שמע' ולהניח תפילין. **לא ישכב** – בלילה על מיטתו, עד שהוא אוכל ומחבל כל מזיק הבא לטרפו, כיצד? קורא את 'שמע' על מיטתו ומפקיד רוחו ביד המקום, וכו'...

ברוך ה', רובינו ככולנו זוכים להשתל ללבוש ציצית, לקרוא בבוקר 'קריאת שמע' ולהניח תפילין, אך המצוה הרביעית שהזכיר בלעם – 'קריאת שמע שעל המיטה', כנראה שקצת קשה לקיימה. כי מצוה זו זמנה בסוף היום, אחר הריצות, העבודה, הלימוד, ודוחים אותה עד סמוך לשינה, ובסוף נרדמים אנו ללא שקיימנו אותה.

כותב ה"פלא יועץ": "וידוע שבקריאת שמע של ערבית שאנו מתפללים קודם צאת הכוכבים, מה שיוצא ידי חובה הוא בקריאת שמע שעל המיטה. וצריך להזהר בה הרבה, ולא יעבור מלקרותה, לא ישכב עד שיקראנה, כי כמה פעמים אדם שוכב לנוח מעט ואז חוטפתו שינה ונשאר בלא קריאת שמע, ומאבד טובה הרבה, שהרי אמר הזהר הקדוש, שמי שאינו קורא קריאת שמע, או שקורא אותה אחר עבור זמנה – חייב נידוי, רחמנא ליצלין".

יזכינו ה' ל'קריאת שמע שעל המיטה' בזמנה ובכוונה גדולה, לעבודתו יתברך, אמן.

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
תם	20: 30	ירושלים: 19: 13
21: 05	20: 33	תל אביב: 19: 29
20: 02	20: 35	חיפה: 19: 21
21: 03	20: 30	באר שבע: 19: 26
21: 00		

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com

ניתן לקבל הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

בפרשתינו קוראים אנו על מעשה בלק ובלעם, שרצו להרע לכלל ישראל על ידי קללת בלעם. ידוע ומפורסם בספרים הקדושים, שהתורה היא נצחית ושייכת לכל אדם, בכל מקום ובכל זמן, אם כן מה שייך מעשה בלק ובלעם בימינו אנו? מבאר על כך מוהרנ"ת ז"ל בליקוטי הלכות (הלכות ברכות השחר, הל' ה'), שכלל ישראל, יש להם אמונה חזקה ב-ה' ובתורתו, וגם מי שחלילה נתרופפה אמונתו, מכל מקום בשורשו הוא מאמין גדול. ויש חכמים להרע, שהם בחינת בלק ובלעם, שהם שורש חכמת הטבע, שעליהם נאמר: "חכמים המה להרע", שהם מגלים פנים בתורה שלא כהלכה, וכל תורתם היא תורה פגומה, וכוונתם לקלקל את פגם ישראל בזה, רחמנא ליצלין מהם. וכמובא בליקוטי מוהר"ן, **שבלע"ם** רומז – **לב'** של בראשית, **ל'** של "לעיני כל ישראל", **ע'** כנגד שבעים פנים לתורה, ו-**מ'** כנגד מ' יום שניתנה תורה.

בלעם הוא קליפה גדולה שמסתירה את הנפלאות והנוראות שגנוזים בתורה הקדושה, וקליפת בלעם גדולה מקליפת בלק, כי מובא בספרי קודש, שבלק היה קוסם, והיה צריך להשתמש עם כמה מעשי כישוף כדי להזיק. אבל מעשי בלעם היו רק בפיו, שזה גדול מכח המעשה, כי הדיבור הוא רוחני. והסכנה אצל בלעם היתה גדולה יותר, כי הוא ידע הרבה שמות טומאה וכשפים, אבל הוא הסתיר והחביא את הרשעות שלו, וכלפי חוץ לא ראו כלום, ולכן אז היתה עת צרה גדולה ליעקב מאד, כמו שכתוב: "עמי זכור נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור" (מובא בהפסרת השבוע). ובלק פחד מאד מכלל ישראל, שעל ידי תורתם ותמימותם, שהולכים בדרכי ה' וצדיקים בתמימות ופשיטות, יכניעו אותם מאד, עד שיאבדו מן העולם, כמו שאמר "עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו [בחינת 'סביב רשעים יתהלכון'] כלחוך השור את ירק השדה". לכן הם רצו להגביר כפירות וחכמות הטבע, ועל ידי זה להכניע את הקדושה, חס ושלום. אבל הקדוש ברוך הוא שמר עלינו והפך עצתם וקילקל מחשבתם.

גם היום רואים את אותו דבר, שחכמות הטבע והכפירות הם מקלקלים את האדם מאד, וגם מי שהולך בדרכי הצדיקים בתמימות ופשיטות, יכול חלילה ליפול בפח הזה. לכן צריך להקדים תפילה ולבקש ממנו יתברך, שיצילנו מחכמות היצוניות, הכפירות וחכמות הטבע, שמקלקלים מאד את דרכי היהדות והאמונה, וכמו שרואים בליקוטי תפילות, כמה מוהרנ"ת ז"ל שופך שיח ותחינה על העניינים הללו בהרבה מקומות, ללמדנו כמה צריך להתפלל על זה הרבה.

ה' יעזרינו על דבר כבוד שמו, להרבות כל ימינו בתפילות ותחנונים על העניינים הללו, וללכת בדרכי הצדיקים והכשרים, אמן ואמן.

תאריכי פטירת הצדיקים

תמוז

- ט"ו- ר' חיים שלמה פיראנדיש ט"ז- ר' עמנואל משעלי
- י"ז- ר' שמעון ביטון י"ח- ר' יוסף קאפח
- י"ט- ר' בן ציון אבא שאול, ר' יעקב אטיאס, ר' יונה שטנצל
- ר' אברהם הלוי פטאל, ר' יצחק הלוי הרצוג
- כ'- ר' מנחם מנדל אויערבך, ר' אברהם חיים נאה

דברי הרב יעקב הרצברג שליט"א

זו טעותם של כל העובדי עבודה זרה, שאף על פי שידועים שיש בורא לעולם, חושבים הם שהוא "נטרלי", חס ושלום, דהיינו שאין לו רצון משלו, חס ושלום, אלא כל מי שמצליח יותר להטות את רצונו אליו, הוא המנצח. ולטעותם, יש לה בסיס לכאורה, על פי הכלל שהאור יורד פשוט ומצטייר לכל אחד לפי הכלי שלו. אבל באמת, אהבתו של ה' לישראל היא מעל הכל, ויש לו רצון פרטי בקיומם של ישראל, מחמת שכל בריאת העולם היא בשביל ישראל, וזאת אין אומות העולם יכולים לקבל ולהבין. בזה טעה גם המן, שאין לומר שלא ידע שיש את ה', אלא שחשב שהוא יכול להטות את הכף לטובת הרצון שלו. ובכך טעו גם היוונים, וכן כולם, שלא מבינים את אהבתו של ה' לישראל, וחושבים שהם יכולים להטות את הכף לטובת הרצונות הרעים שלהם. לכן, בלעם הרשע ניסה פעם אחר פעם להטות את הרצון העליון לרצונו, ואף הורה להקריב קרבנות אל ה', כי חשב שבכך ירצה האל לעשות רצונו. אולם הקדוש ברוך הוא לא רצה שיקלל, לכן הפך את הקללות שהיו בפיו לברכות, ובזה גילה ופרסם את אהבתו לעמו ישראל.

מה ראה בלעם הרשע שרצה לקלל אף על פי שהקדוש ברוך הוא לא רצה בכך? מה סבר? הלא הוא בעצמו טען לשליחי בלק, שאין ביכולתו לקלל אם ה' לא רוצה בכך, אם כן מדוע ניסה בכל זאת את מזלו? כותב רבינו (ליקוטי מוהר"ן תורה לו): "וזהו כלל גדול, כי מפי עליון לא תצא כי אם אור פשוט, אך לפי בחינת הכלי המקבל את האור, כך מצטייר בתוכו – אם הכלי הוא בשלימות, אזי הוא מקבל, בבחינת 'מאורות' מלא, אם חס ושלום, הכלי אינו בשלימות, אזי הוא מקבל בבחינת 'מא'ר'ת' חסר ו, כמו שכתוב: "מארת ה' בבית רשע". דהיינו, שבלעם ידע את הכלל הזה, וחשב שיוכל לצייר את האור היורד מלמעלה ולהטות אותו כרצונו על מנת להזיק ולקלל. כי באמת, כך ה' מנהיג את עולמו בדרך כלל, שכל אחד מקבל את אורו לפי הכלי שיש לו, ואם כן בלעם, שהיה לו כלי טמא במיוחד, כמו שמובא בגמרא שהיה עושה מעשים שלא יעשו עם אתונו על מנת להמשיך על עצמו טומאה – יכול היה לכאורה להצליח לבצע את זממו. אולם הקדוש ברוך הוא לא הניח לו לצייר את האור לקללה כמו שהיה אמור להיות, אלא הוריד את האור מצוייר כבר לטובה.

פניני הזהר לשבת קודש

סוד ספר תורה ביום הזה הרי פרשוהו, שְׁשָׁנֵינוּ כְּתוּב (נחמיה ח): "ויקראו בספר בתורת האלהים מפורש ושום שכל ויבינו במקרא", והרי ביארו את הסוד, שהם פסוקים, טעמים ומסורת, וכל אותם דיוקים [תיקונים] וסודות עליונים, הכל נמסר למשה מסיני. ואם בכל הדיוקים הללו נמסרה תורה למשה, אז ספר תורה שהוא בכל אותן קדושות, למה הוא חסר מכל התיקונים האלו והסודות שנמסרו בו למשה בתורה? אלא סוד זה – כשהכסא הקדוש מתעטר, ונכללת בתורה שבכתב כל אותן דמויות, וכל אותם טעמים ומסורות, כולם נכנסים בגניזה ונרשמו בתוך הכסא הקדוש, ואותן דיוקנאות שהכניסה תורה שבכתב בתורה שבעל פה, ובהם התעברה כמו אשה שהתעברה מהזכר, ונשארו האותיות העליונות לבדן בקדושתן כראוי.

עצות משובאות

תענית

על כל צרה שלא תבוא גוזרים תענית. כי תענית היא בחינת הארת ונשיאת פנים, שהיא בחינת המתקת וביטול הדינים, שעל ידי זה מתבטלים כל הצרות. גם נצולים מעניות, מחרפות ובושות, וזוכים לעשירות, גם זוכה שהקדוש ברוך הוא עושה על ידו מופתים. ליקוטי מוהר"ן (ז)

על ידי התענית מכניע את הכעס, וזה עיקר מעלת התענית. על כן ביום התענית מתגרה הבעל דבר [יצר הרע] באדם יותר, ומזמין לו כעס כדי לקלקל את התענית, חס ושלום. על כן צריך שמירה יתרה לזה, לשמור את עצמו מאד מאש של הכעס ביום התענית, כי עיקר התענית הוא להכניע את הכעס. (גו)

תענית מבטלת המחלוקות, הן מחלוקות בגשמיות והן ברוחניות, דהיינו שאינו יכול להתפלל או לעשות מה שצריך בעבודת ה', שזה גם כן בכלל מחלוקות, והתענית מועילה לזה להכניע הלב לדבק את הרצון בהקדוש ברוך הוא ולעשות שלום. (קעט)

על ידי התענית זוכים לשמחה, וכפי ימי התענית כך זוכה לשמחה. (שם)

שקים של מצוות

כיצד נבוא אליהם בתביעות מן העבר כשאפילו בנטל ההווה אין בכחם לשאת?!", כך אמרו זה לזו. כשהתארך הזמן ובעלי החוב הוסיפו להתמהמה בפרעון חובותיהם, החל מצפוננו של רבי דוד לְיִסְרוֹ, והתקשה להשלים עם היותו נושה לאנשים רבים כל כך, זמן רב כל כך. "הבה נמחל לכולם בלב שלם על חובותיהם, ו-ה' הטוב ירחם עליהם ועלינו", יעץ ערב אחד לאשתו, אשר קיבלה את דעתו ללא הרהורים. למחרת החליטו בני הזוג, שמאחר שמחילתם על החובות שלימה ומוחלטת, הרי שאין עוד טעם לשמור את המחברות. אמרו ועשו! יצאו לחצר ביתם, והעלו באש את כל המחברות. מעתה נותרו חסרי אמצעים ונטולי מקור מחיה. תקופה ארוכה עבד כמלמד ילדים ב'חידר', ולאחר זמן, כשנתווספו עוד כמה נפשות למשפחה, נאלץ לחפש פרנסה ריוחית יותר, והחל לעבוד בבניין. זאת, כמובן, מתוך הקפדה רבה על המשך קביעת עתים לתורה.

יום אחד, כשהלך ר' דוד ברחוב, ראה דף קודש מתגלגל על הארץ, הוא התכופף להרימו וגילה דף נוסף, ועוד אחד, ועוד אחד. בתוך כך הבחין כי למעשה מדובר במצבור גדול של ספרי קודש קרועים ובלויים, המתגלגלים ברחובה של עיר בביווי רב. אסף את הספרים ככל שיכל, וריכזם במקום אחד. הלך לביתו ושיתף את רעייתו בחוויה המצערת שחווה זה עתה, ומיד החליטו שניהם כי גאולת ספרי הקודש מְבִיזוּיִם – מצוה היא לכל דבר, ואסור להם להחמיצה. והציע כי ילך לשוק ויקנה שם כמה שקים כדי לאסוף לתוכם את ספרי הקודש הקרועים, ולאחר מכן יטמנו אותם באדמה כדת וכדין. לא קלה היתה ההחלטה, מפני שחישוב מהיר העלה, שמחירם של השקים שוה לשכר כמה ימי עבודה מפרכים. אף על פי כן לא חזרו בהם בני הזוג מכוונתם, וקיבלו עליהם לשאת בהוצאה הכספית. מתוך התרגשות של קדושה סכימו ביניהם כי שניהם יחלקו ביניהם את שכר המצוה בשוה.

אלו הם פשר הדברים הנרגשים שאמרה האלמנה הצעירה בטרם צאת מסע הלוייה של בעלה לדרך. הנה, כזאת היתה התקופה וכאלה היו בני ירושלים של אותם הימים. מרת נחמה בטלמן זכתה להאריך ימים ולחיות עוד כיוכל שנים לאחר פטירת בעלה. היא עזבה את העולם לפני שנים אחדות בשיבה טובה, מניחה משפחה ענפה של תלמידי חכמים ומזכי הרבים, וכמובן – שקים מלאים וגדושים של מצוות ומעשים טובים.

איש תם וירא שמים היה רבי דוד בטלמן זצ"ל. תושבי בתי נייטין, שכונת מגוריו, הכירו אותו היטב וכיבדו אותו מאד על "טוב לבו" ועל יושרו המיוחד. לפתע חלה ונפל למשכב, וכעבור ימים אחדים הכריעה אותו המחלה, ולדאבון לבם של רעייתו וילדיו הרכים, הסתלק רבי דוד לבית עולמו. כשעמד מסע הלוייה לצאת לדרך, התקרבה לפתע האלמנה הנסערת אל המיטה, ובבכי קורע לב פנתה אל בעלה הנפטר ואמרה: "זוכר אתה, דוד, כיצד חילקנו בינינו את שכר המצוה של שקי הגניזה? ובכן, אתה כבר לא תוכל לקיים עוד מצוות בעולם הזה ולהעשיר את אוצר זכויותך, ואילו אני עוד נשארת כאן, עם הילדים. בעזרת ה' עוד יהיה הספק בידי לקיים מצוות רבות ולהגדיל בכך את שכרי לעולם הבא. מעניקה אפוא אני לך, בלב שלם, את חלקי באותה מצוה. שלך ושלי – שלך... מה הם אותם שקי גניזה ומהו השכר שעליו דיברה האלמנה המיסכנה? כדי להבין זאת, יש להקדים תחילה מעט רקע על התקופה ואנשיה, ועל אישיותם המיוחדת שלו ושל רעייתו, מרת נחמה.

היתה רעייתו של רבי דוד, בת למשפחת המבורגר, אשר החזיקה המשפחה בבנק הראשון בירושלים. לחתונתה הביאה עמה הכלה נדוניה בסכום נאה ומכובד, ולאחר נישואיהם פתחו בני הזוג חנות מכולת למחייתם. תחילה היה נראה כי ההצלחה מאירה להם פנים – החנות היתה מלאה סחורה ומלאת קונים בכל עת, ומדי כמה ימים נאלץ רבי דוד לגייס סבלים שישאו לחנותו שקים ומצרכי מזון, כדי לחדש את הסחורה שהתרוקנה מן המדפים במהירות רבה. חלפו כמה חודשים, ועשרות הרשימות שנערמו על הדלפק העידו על מצוקת הלקוחות, ועמה גם על מצוקתם של בעלי המכולת. אכן, רבים קנו, אך רק למעטים היתה גם היכולת לשלם בעד מוצרי המזון שנטלו, כל היתר קנו בהקפה, ורשימות צפופות ומסודרות מילאו את מחברות הקונים.

יום אחד, אמר רבי דוד לרעייתו, שההון שהשקיעו בבית מסחרם כלה עד תומו, ומדפי המכולת החלו להתרוקן מתכולתם. כעבור ימים אחדים, ננעלו דלתות החנות במסגר ובריה, ובעלי המכולת שבו לביתם שבידם צרור רשימות. זה כל מה שנותר מן הנדוניה המכובדת – רשימות צפופות וארוכות של בעלי חוב. בעלי נפש עדינה היו הוא ורעייתו, ולכן לא העלו על דעתם לדחוק בבעלי החוב שיפרעו את חובותיהם. "איך נבקש מעניים כאלה, שאין להם במה להאכיל את פי עולליהם, לפרוע חובות ישנים?"

(מאור החסידות)

על ידי שכרות נופל ממדרגתו

אי אפשר לשכרות, שלא יביא לאיזה תקלה

השמן מבטל השכרות

פניני
זכמים

מובא מספר המדות

בלה מאשדוד עברה בחייה תלאות רבות – צרות, יסורים, טלטולים וצער רב. אבל הקשה שבצרותיה, שלא נתנה לה מנוח אף ליום אחד, היתה אובדן הקשר עם בנה היחיד, אותו לא זכתה לראות מאז היה בן כמה חודשים, מאחר שבגירושה הראשונים בהיותה בת 18 נילקח ממנה בנה התינוק ונימסר לאימוץ, ומאז נותק הקשר ביניהם לחלוטין. שנים רבות עברו מאז. יום אחד, בהיותה במקום עבודתה, נכנסה אשה צעירה בעלת תשובה מירושלים, שבה לבקר את חברתה. "אני נוסעת לאומן לציון של רבי נחמן מברסלב" סיפרה בהתלהבות. בלה שמעה זאת, ולפתע ניצנץ במ'חה רעיון – היא פנתה אל אותה אשה ולהבת, הפקידה בידה סכום להוצאת הנסיעה, ומסרה לה מכתב בו כתבה את צערה ובפרט את געגועיה לבנה היחיד, וביקשה שתוכל למצוא אותו במהרה. את המכתב סגרה במעטפה הדוקה וביקשה ממנה לשמור אותו סגור ולהניחו על הקבר של רבי נחמן. חודשיים לאחר אותה פגישה, חל מהפך ראשון בחייה של בלה – רוח טהרה עברה עליה, והיא חזרה בתשובה והחלה לשמור מצוות. זמן קצר לאחר מכן הגיע השיא בחייה – בלה מקבלת שיחת טלפון, ומהקו השני מדבר בחור צעיר: "שלום, שמי __ ואני בנך ואת אמי. הצלחתי להגיע לתיק האימוץ שלי, ושם מצאתי את שמך. ברצוני לפגוש אותך". ועוד באותו היום נפגשו הבן והאם. תדהמתה ברגע הפגישה לא ידעה גבולות. היא ראתה לפנייה את בנה היחיד, והנה, לא פחות ולא יותר – **חסיד ברסלב** "חזרתי בתשובה" אמר לאמו בתהרגשות.

"נסעתי לרבינו הקדוש והתפללתי בכל לבי, שאזכה למצוא את אמי"...

- לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות 02-9950000
  - גמ"ח קונטרסים ודיסקים 052-3476706
  - גמ"ח לימוד לעילוי נשמת 052-3635951
  - גמ"ח תפילין 054-7280433
  - מוהל מוסמך ירא שמים 08-9743529
  - שידוכים לשם שמים 02-5810010
  - מוקד הישועות 1-800-255-522
- רבי חיים שמואלביץ, ראש ישיבת מיר, אמר:
 "על ידי הספר ליקו"מ, נפתח המח". ואמר:
 "אנו עוסקים להקשות ולתרוץ תוספות, והם [חסידים ברסלב] עוסקים בעבודה תמידית של 'ליראה את ה' ולהאבה אותו כל הימים".

לקראת חודש אלול הבעל"ט הישיבה במודיעין מזמינה אליה בחורים, חיילים ובוגרי צבא רציניים המעוניינים ללמוד ולהתקדם בעבודת ה' מתוך שמחה ודיבוק חברים לפרטים והרשמה יש לפנות לרה"ש: **057-2298914**

אני מאד רוצה להתקרב לרבינו נחמן מברסלב, אבל מאד קשה לי ולא יודע איך. מה עלי לעשות?

חלק ד

ישנו אופן נוסף שיש בקירבת הצדיקים, והוא: "על ידי הקירבה וההתקרבות עם אנשי הצדיק", שעל ידי שמתחבר עם האנשים המקורבים באמת לצדיק האמיתי, זוכה גם הוא להיות מקושר בצדיק האמיתי. וזהו מה שאמר רבינו ז"ל לפנ הסתלקותו: "רק תחזיקו עצמכם ביחד, אולי תוכלו על ידי זה למשוך אותי אליכם", היינו, שעל ידי שאנו המקושרים לצדיק, מתחברים יחד באהבת חברים אמיתית להאיר פנים לשני, ולבקש את טובת השני באמת, ולהשתדל להיטיב עמו בגשמיות ועל אחת כמה וכמה ברוחניות, אז על ידי זה אנו נעשים מקושרים באמת לצדיק, ואז נזכה למשוך את רבינו אלינו, הכוונה שנזכה לקרבתו באמת.

אלו הם דברי מוהרנ"ת ז"ל המאלפינו בינה בגודל מעלת ההתקשרות לאנשי הצדיק (ליקו"ה הלכות תחומין הל' ה): מי שרוצה לחוס על חייו, להציל נפשו ממיתה עולמית, להנצל מכפירות, ולזכות לאמונה שלימה שהיא עיקר החיים – צריך לנסוע ולבוא אל הצדיקים והגלויים אליהם, ועל ידי זה ינצל ממיתה וכפירה המשתוללת בחוצות קריה, שזה בחינת ארבעים ושמונה ערי מקלט שישבו בהם הכהנים והלוויים, שהיה הרוצח צריך לברוח לשם ועל ידי זה היה נמלט ממיתה. כך גם מי שמתחבר ומתקשר עם אנשי הצדיק, שהם בחינת הכהנים והלוויים שהיו בערי המקלט, על ידי זה ניצל ממיתה רוחנית, שהיא הכפירות הנוראות, שמביאות את האדם להפך החיים, רחמנא ליצלן.

לכן יש בפסוק "שמע ישראל", שיש בו אמונת ה' ואחדותו, ארבעים ושמונה אותיות, לרמז, שהוא סוד האמונה הקדושה. ולזה זוכים על ידי ארבעים ושמונה ערים של הכהנים והלוויים, שהם בחינת אנשי הצדיק הנלויים אליו, שמי שמתחבר עמם, זוכה לנפשו בעולם הזה ובעולם הבא. ומי שזוכה להתפלל עם אנשי הצדיק, או ללמוד עמם בצוותא, זה מקשר אותו לצדיק, עד שבמשך הזמן תיהפך מהותו לאיש אחר ויזכה לאמונה שלימה.

בע"ה בגליון הבא נביא את חלק ה לתשובה זו

שאלות למדור זה יש לשלוח לכתובת המערכת או לדוא"ל

בס"ד

קופון העיר
 כל עיר והקופון שלה
www.coupon-city.co.il